

[Aksel Larsen.]

ne, hvor Jorden er af tilsvarende Bonitet. Saadanne Oplysninger har ikke kunnet fremskaffes paa den Tid, der var til Raadighed. Jeg maa altsaa afstaa fra at tage Stilling til Spørgsmaalet nu, men jeg mener, at det maa kunne oplyses.

Jeg vil tillade mig at erindre om, at ved en tidligere Lejlighed — jeg tror, det var i 1938, men jeg vil ikke lade mig hænge paa, om Aarstallet er rigtigt — opponerede det daværende Medlem af Tinget Hans Hansen (Rørby) mod Sukkerordningen, idet han hævdede, at den Fordyrelse af Sukkeret, man nu gennemførte, gjorde hans Gaard, som laa i en Sukkerroeeegn, 10 000 Kr. mere værd. Jeg kan ikke svare for, at dette Tal er rigtigt, men jeg vil erindre om, at en saadan Udtalelse er faldet, og jeg har det Indtryk — jeg kan ikke belægge det med Tal — at Handelsværdien af Gaarde i Sukkerroeegne er langt højere end Handelsværdien af Gaarde i andre Egne af Landet, og at det samme gælder Muligheden for at sætte Prioriteterne i Vejret.

Vi har faaet en Oplysning fra Ligningsdirektoratet. Det har beregnet Landbrugsindtægten for forskellige Ejendomsstørrelser i forskellige Amter. Nu er jeg ude af Stand til at sige, paa hvilket Grundlag Ligningsdirektoratet har gjort det. Jeg er ogsaa ude af Stand til helt nøjagtigt at sige, hvad de forstaar ved „Landbrugsindtægt“, men jeg formener, at det maa være skattepligtig Indtægt. Det kan naturligvis ikke være Indtægten af de paagældende Gaarde, for der er ogsaa Udgifter; det maa være Overskuddet. Altsaa, jeg regner med, at det er den skattepligtige Indtægt; det drejer sig om. Det, jeg henholder mig til her, er et af de Bilag, jeg helst havde set optrykt i Betænkningen — jeg fatter ikke, hvorfor det ikke er blevet optrykt.

Ifølge denne Oplysning fra Ligningsdirektoratet er det, som man kalder Landbrugsindtægten, og som jeg altsaa opfatter som den skattepligtige Indtægt, for en Gaard paa Lolland-Falster omtrent dobbelt saa stor som Indtægten for en Gaard i Randers Amt med samme Ejendomsskyld. Odense Amt ligger nogenlunde midt imellem, men Odense Amt er jo heller ikke saa typisk en Sukkerroeeegn som Lolland-Falster.

Det forekommer mig, at de Tal, vi her har faaet til Raadighed, underbygger min Opfattelse af, at Sukkerroeeavlen gennem Aarene har været særdeles lønnende og stadig er det, ellers vilde Indtægten ikke ligge saa meget højere, og derfor tror jeg aldeles ikke, der er nogen Grund til at forhøje Roe-

prisen, som man gør det ved denne ekstra Præmieydelse, der nu foreslaas. For at Tingets Medlemmer kan være klar over et Par af Tallene, skal jeg tillade mig at citere dem:

En Ejendom med en Ejendomsskyld paa 6 000—10 000 Kr. har ifølge Ligningsdirektoratet en Landbrugsindtægt paa Lolland-Falster paa 2 690 Kr., i Odense Amt paa 2 084 Kr. og i Randers Amt paa 1 915 Kr. Dér var Differencen ikke saa stor, men den var tydelig. Det drejede sig om en lille Ejendom.

En Ejendom med en Ejendomsskyld paa 70 000—100 000 Kr. beregnes af Ligningsdirektoratet at have en skattepligtig Indtægt paa Lolland-Falster paa 14 099 Kr., i Odense Amt paa 10 024 Kr. og i Randers Amt paa 8 513 Kr. Forskellen er saa stor, at det ikke kan være noget Tilfælde, men maa staa i Forbindelse med Sukkerroedyrkingen. Vi ønsker dette Spørgsmaal langt mere indgaaende undersøgt, men det har der altsaa ikke været Tid til.

Jeg vil minde om, at Priserne paa Sukkerroer er steget kolossalt. Allerede i 1941 blev der gennemført en 60 pCts. Forhøjelse af Roeprisen, hvorvel man erkendte, at denne kun til Dels var begrundet af forøgede Omkostninger til Kunstgødning, Raamaterialer og hvad ved jeg. Siden er Stigningen fortsat. I 1938—39 var den samlede Udbetaling pr. Dobbeltcentner 2 Kr. 46 Øre, i 1945—46 har den været 5 Kr. 73 Øre, altsaa langt mere end det dobbelte. Nu kommer man og siger, at det er ikke tilstrækkeligt; hvis vi ikke sætter den i Vejret, faar vi ingen Roer dyrket, derfor maa vi give 10—20—30 Øre mere pr. Dobbeltcentner. Man forsøger at stille det i et noget mildere Lys ved at sige, at det kommer ogsaa Arbejderne til gode, for de faar deres Løn i Forhold til Prisen paa Sukkerroer, idet de faar Værdien af saa og saa mange Gentner Roer for hver Tønde Land, de bearbejder i Sommerens og Efteraarets Løb. De faar under alle Omstændigheder kun en Brøkdel af de Summer, der her er Tale om, og naar man vil tage den Slags Ting i Betragtning — jeg har ikke noget imod det —, saa bør man samtidig undersøge, hvorledes det ligger med Indtægterne for de forskellige Befolkningsgrupper i Sukkerroeeegnene, herunder ogsaa for Landarbejderne.

Jeg har nævnt et Par Tal, der skulde illustrere Landbrugsindtægten, altsaa formentlig Landbrugets skattepligtige Indtægt i Sukkerroeeegnene, og det er jo meget pænt, og det stammer jo fra Folk, der har indgivet Selvangivelse. Jeg vil ikke sige noget ondt